

Nr 222.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 m. m.; given Stockholms slott den 12 mars 1920.

Under åberopande av bilagda i statsrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1:o) lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862,

2:o) lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse i stad den 21 mars 1862,

3:o) lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862,

4:o) lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om lands-ting den 21 mars 1862, samt

5:o) lag om ändrad lydelse av 7 § 2 mom. i lagen om fattigvården den 14 juni 1918.

GUSTAF.

C. E. Svensson.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 (nr 13).

Härigenom förordnas, att §§ 4, 5, 21, 57, 58, 59, 60, 64, 73 och 80 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 skola, §§ 5, 21, 64, 73 och 80 i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse

§ 4.

Medlem av en kommun på landet är en var, som där är mantalskriven, ävensom var och en, vilken, utan att vara i kommunen mantalskriven, därstädes äger eller brukar fast egendom eller är taxerad till näringskatt, kommunal inkomstkatt eller kommunal progressivskatt.

§ 5.

Vad kommunen — — — nedan sägs.

Till. bestridande av utgifter, som utöver de i första stycket av denna paragraf omförmälda tillgångar kunna till kommunens gemensamma gagn eller för särskilda dess behov erfordras, äro, efter därom i laga ordning fattat beslut, kommunens medlemmar underkastade beskattning i enlighet med de grunder, som bestämmas i denna förordning och i kommunalskattelagen.

§ 21.

Mom. 1. — — — — —

Mom. 2. Till beslut erfordras två tredjedelar av de i omröstningen deltagandes röster, då beslutet avser:

a) — — — — —

b) — — — — —

c) beviljande av anslag för ändamål eller behov, som icke är nytt men för vilket under det löpande året anslag ej utgår, i kommun, där högsta uttaxeringen av fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt överstiger nio kronor per skattekrone;

d) höjande av visst, under det löpande året utgående anslag, då höjningen skulle utgöra:

1:o) mer än tjugufem procent i kommun, där högsta uttaxeringen av fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt överstiger nio kronor men icke tolv kronor per skattekrone,

2:o) mer än femton procent i kommun, där högsta uttaxeringen av omförmälda skatter överstiger tolv kronor men icke femton kronor per skattekrone,

3:o) mer än tio procent i kommun, där högsta uttaxeringen av samma skatter överstiger femton kronor per skattekrone;

e) — — — — —

f) — — — — —

g) — — — — —

Mom. 3. Med fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt avses i mom. 2 c) och d) sådana skatter till kommunen, vare sig de beslutats å kommunalstämma eller å kyrkostämma.

Mom. 4. — — — — —

Mom. 5. — — — — —

§ 57.

Allmän bidragsskyldighet till täckande av kommunens skattebehov fullgöres genom fastighetsskatt, näringskatt, kommunal inkomstskatt och kommunal progressivskatt på sätt i kommunalskattelagen samt i §§ 58 och 59 av denna förordning närmare bestämmes.

Skyldig att till kommunen erlägga fastighetsskatt, näringskatt, kommunal inkomstskatt eller kommunal progressivskatt är var och en, som under löpande år därstädes taxerats till dylik skatt.

§ 58.

Av de i nästföregående paragraf omförmälda skatter skall i första hand uttaxeras kommunal progressivskatt av inländska aktiebolag, solidariska bankbolag och kommanditbolag med tio procent samt av andra

skattskyldiga med sjuttiofem procent av skattens i kommunalskattelagen angivna grundbelopp.

¶ Erfordras för kommunens behov mindre uttaxering, än nu nämnts, skall av samtliga till kommunal progressivskatt skattskyldiga uttagas lika procenttal av skattens grundbelopp intill tio procent av detsamma samt därefter, i mån av behov, av andra skattskyldiga än inländska aktiebolag, solidariska bankbolag och kommanditbolag verkställas ytterligare uttaxering av progressivskatt.

I den mån kommunen enligt första stycket av denna paragraf tillkommande progressivskatt ej förslår till täckande av kommunens skattebehov, må återstoden fyllas medelst uttaxering av fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt.

§ 59.

Fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt utgöras i förhållande till det antal skattekronor eller skatteören, som belöper å varje skattskyldig, efter följande grunder:

sex skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendoms jordbruksvärde,

tre skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendoms skogsvärde,

fyra och ett halvt skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendom åsatt annat värde,

tre skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av uppskattat näringskattkapital,

ett skatteöre beräknas å varje krona av till kommunal inkomstskatt beskattningsbart belopp.

Ett hundra skatteören bilda en skattekrona.

§ 60.

Där i lag eller allmän författning stadgat är, att kommunalutskyld endast från vissa av de i kommunalskattelagen omförmälda beskattningsföremål skall utgå, eller att för deltagande i sådan utskyld andra än här ovan i denna lag stadgade grunder skola följas, eller att vissa från skattskyldighet till kommunen eljest befriade medlemmar skola till fyllande av särskilda behov bidraga, gäller till efterrättelse vad sålunda förordnat

är. I övrigt äger kommunalstämman ej besluta avvikelser från de i denna förordning och i kommunalskattelagen stadgade grunder för kommunalutskylders utgörande.

§ 64.

Debiterings- och uppbördslängden, uppgjord efter bifogade formulär litt. B., skall innehålla hänvisning till de beslut, på vilka årets utdebitering sig grundar, samt upptaga: varje skattskyldig till namn och bostad; antalet av de hos honom mantalsskrivna personer; taxeringsvärdet å fast egendom med angivande vart för sig av jordbruksvärde, skogsvärde och annat värde; för en var skattskyldig uppskattat näringssskattekapital ävensom uppskattad inkomst av fast egendom, av näring och av annan inkomstkälla samt till kommunal inkomstskatt beskattningsbart belopp; den skattskyldige påfört antal skattekrönor och skatteören med angivande av huru mycket, som belöper å varje särskild skatteform; till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbart belopp; i fråga om inländska aktiebolag, solidariska bankbolag och kommanditbolag, det beskattningsbara beloppets förhållande till bolagets kapital; den kommunala progressivskattens grundbelopp; samt beloppet av den skattskyldige påförda kommunalutskylder med särskilt angivande av de olika skatter och övriga avgifter, som däri ingå. Till bestyrkande av uppbörden skall längden slutligen innehålla särskilda kolumner för anteckning om inbetalningar, restantier och avkortningar.

Äro i — — — delarnas slutsummor.

§ 73.

För att vinna bindande kraft skola kommunalstämmans beslut underställas Kungl. Maj:ts nådiga prövning och fastställelse, då besluten angå:

a) — — — — —

b) upptagande av lån; dock att underställning icke erfordras i fråga om beslut att upptaga lån, där genom sådant beslut sammanlagda beloppet av kommunens utan underställning skedda upplåning icke överstiger skillnaden mellan, å ena sidan, ett belopp motsvarande tiodubbla antalet av de skattekrönor, varefter kommunalutskylder skolat för sistförflutna året utgöras, och, å andra sidan, den summa, som för nämnda år beslutits skola i kommunen anskaffas genom uttaxering.

Kungl. Maj:ts — — — med mera.
 Beslut eller — — — Kungl. Maj:t överlämna.

§ 80.

Mom. 1. Har Kungl. Maj:t förordnat, att ordningsstadgan, byggnadsstadgan och brandstadgan för rikets städer samt vad i hälsovårdsstadgan för riket föreskrives om stad skola lända till efterrättelse för område å landet, som ej utgör egen kommun, vare det område att anse såsom ett särskilt samhälle (municipalsamhälle), vars medlemmar äga att, oberoende av kommunen i övrigt, själva vårda sådana för samhället gemensamma ordnings- och hushållningsangelägenheter, som avses i nämnda författningar eller föranledas av dessas tillämpning inom samhället; och gälle i avseende härå om municipalsamhälle i tillämpliga delar vad i denna förordning är om kommun stadgat, dock med den inskränkning, att municipalsamhälle icke äger upptaga kommunal progressivskatt, samt med iakttagande därav att, i stället för kommunalstämma, kommunalfullmäktige och kommunalnämnd, motsvarande myndigheter inom municipalsamhälle skola benämnas municipalstämma, municipalfullmäktige och municipalnämnd.

Mom. 2. — — — — —
 Mom. 3. — — — — —
 Mom. 4. — — — — —
 Mom. 5. — — — — —

Denna lag träder i kraft, i vad densamma angår §§ 21 och 73 den 1 januari 1922, samt i övrigt den 1 januari 1921; dock att icke någon därigenom skall gå förlustig det medlemskap inom viss kommun, vilket enligt hittills gällande bestämmelser eljest skulle tillkomma honom på den grund, att han därstädes är för inkomst av kapital eller arbete till allmän bevillning uppförd.

Debiterings- och uppbördslängd å kommunalutskylder i N. N. socken för år 19.....

Utskylder påföras: Enligt kommunalstämmans beslut den 20 oktober 19..... med, förutom progressivskatten, 2 kronor per skattekrona.
 > kyrkostämmans beslut den 25 oktober 19..... med 50 öre per skattekrona till kyrkan.
 > > > den 25 oktober 19..... med 30 öre för man och 15 öre för kvinna till skolan.

N:r	Den skattskyldiges		Fastigheter	Mantals- beteck- ning å i mantal satt jord	Antal man- talskrivna personer			Taxeringsvärde			Nä- rings- skatte- kapi- tal	Uppskattad inkomst			Till kommun- al in- komst- skatt beskatt- nings- bart belopp	Antal skattekronor och skatteören					Till in- komst och för- mögen- hetsskatt beskatt- nings- bart be- lopp	Inländska aktiebo- lags, soli- dariska bank- bolags och komman- ditbolags beskatt- ningsbara belopp, uttryckt i procent av bola- gets kapital	Den kom- munala progres- siv- skattens grund- belopp	U t s k y l d e r											Anteckningar om inbetalningar och restantier	Avkort- ningar	A n m ä r k n i n g a r												
	namn och yrke eller titel	bostad			Män	Kvin- nor	Jord- bruks- värde	Skogs- värde	Annat värde	av fast egen- dom		av näring	av annan in- komst- källa	för fast egen- dom		för näring	för inkomst	Summa	Kommunal pro- gressivskatt					Fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt					Personliga avgifter		Summa																		
																			för kom- munens eget be- hov	för skatte- utjäm- ning				till den borgerliga kommunen å kr. öre per skatte- krona	till kyrkan å kr. öre per skatte- krona	till skolan å kr. öre per skatte- krona	Män å öre	Kvinnor å öre																					
1	Karlfeldt, N., major	Glittringe	Glittringe säteri, Yskvarn	11	41	33	Kr. 300,000	Kr. 500,000	Kr. 100,000	Kr. 25,000	Kr. 48,000	Kr. 2,200	Kr. 8,000	Kr. 42,450	Kr. 375	ö. —	Kr. 7	ö. 50	Kr. 424	ö. 50	Kr. 807	ö. —	Kr. 60,000	—	Kr. 2,610	ö. —	Kr. 1,957	ö. 50	Kr. 652	ö. 50	Kr. 1,614	ö. —	Kr. 403	ö. 50	—	Kr. 12	ö. 30	Kr. 4	ö. 95	Kr. 4,644	ö. 75	Bet.	—	—	—	—	—	—	
2	Kyrkofonden	—	Lugnås n:r 1, löneboställe	1	—	—	Kr. 10,000	Kr. 6,000	—	—	—	—	—	—	—	Kr. 7	ö. 80	—	—	—	—	—	Kr. 7	ö. 80	—	—	—	—	—	—	Kr. 15	ö. 60	Kr. 3	ö. 90	—	—	—	—	Kr. 19	ö. 50	Bet.	—	—	—	—	—			
3	Sven Persson, arrendator .	Lugnås	—	—	1	3	—	—	—	—	Kr. 2,000	—	Kr. 1,500	Kr. 2,600	—	—	—	—	Kr. 26	ö. —	Kr. 26	ö. —	Kr. 3,000	—	—	—	—	—	Kr. 52	ö. —	Kr. 13	ö. —	—	—	—	Kr. —	ö. 30	Kr. —	ö. 45	Kr. 65	ö. 75	R.	—	—	—	—	—	Konkurs.	
4	Petter Krantz, skomakare .	Vantlinge, under Berga	Vantlinge	—	1	1	—	—	Kr. 3,000	Kr. 6,100	Kr. 150	Kr. 4,000	Kr. 600	Kr. 4,000	Kr. 1	ö. 35	—	ö. 33	Kr. 40	ö. —	Kr. 41	ö. 68	Kr. 3,700	—	Kr. 7	ö. —	Kr. 5	ö. 25	Kr. 1	ö. 75	Kr. 83	ö. 86	Kr. 20	ö. 84	—	—	—	Kr. —	ö. 30	Kr. —	ö. 15	Kr. 111	ö. 65	R.	—	—	—	—	—
5	Berg, N., åbo	Berga	Berga	1	2	4	Kr. 40,000	—	—	—	Kr. 7,000	—	Kr. 1,200	Kr. 6,200	Kr. 24	ö. —	—	ö. —	Kr. 62	ö. —	Kr. 86	ö. —	Kr. 5,600	—	Kr. 26	ö. —	Kr. 19	ö. 50	Kr. 6	ö. 50	Kr. 172	ö. —	Kr. 43	ö. —	—	—	—	Kr. —	ö. 60	Kr. —	ö. 60	Kr. 242	ö. 20	Bet.	—	—	—	—	—
6	Bergfors bruksaktiebolag .	Berga	Berga, Utby ångsåg	1	—	—	—	Kr. 50,000	Kr. 200,000	Kr. 32,000	Kr. 3,000	Kr. 20,000	—	Kr. 18,000	Kr. 105	ö. —	Kr. 9	ö. 60	Kr. 180	ö. —	Kr. 294	ö. 60	Kr. 18,000	18	Kr. 420	ö. —	Kr. 42	ö. —	Kr. 378	ö. —	Kr. 589	ö. 20	Kr. 147	ö. 30	—	—	—	—	—	Kr. 1,156	ö. 50	Bet.	—	—	—	—	—	—	

N. N. den 2 december 19.....

På kommunalnämndens vägnar:

N. N.
Ordförande.

Att förestående debiterings- och uppbördslängd blivit å kommunalstämma denna dag granskad och godkänd, betygas. N. N. i sockenstugan den 21 december 19.....

N. N.
Stämmans ordförande.

N. N.

N. N.

Debetsedel

å kommunalutskylder i N. N. socken för år 19.....

Fol. Nr Karlfeldt, N., major, Glittringe.

D e b e t	Antal skatte-kronor och skatte-ören		Utdebitering per skattekrona				U t s k y l d e r										
							Fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt				Kommunal progressivskatt	Personliga avgifter		Summa			
			Till kommunen		Till kyrka och skola		Till kommunen		Till kyrka och skola			Män	Kvinnor				
Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.		
För fastighet	375	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
› näring	7	50	2	—	—	50	1,614	—	403	50	—	—	—	—	—	2,017	50
› inkomst	424	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
› inkomst och förmögenhet	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2,610	—	—	—	—	—	2,610	
› 41 mantalsskrivna män à 30 öre	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12	30	—	—	12	30
› 33 mantalsskrivna kvinnor à 15 öre	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	95	4	95
Summa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4,644	75

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse
i stad den 21 mars 1862 (nr 14).

Härigenom förordnas, att §§ 3, 5, 18, 57, 58, 64 och 74 i förordningen om kommunalstyrelse i stad den 21 mars 1862 skola, §§ 5, 18, 64 och 74 i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

§ 3.

Medlem av stadskommun är en var, som där är mantalsskriven, ävensom var och en, vilken, utan att vara i kommunen mantalsskriven, därstädes äger eller brukar fast egendom eller är taxerad till närings-skatt, kommunal inkomstskatt eller kommunal progressivskatt.

§ 5.

Vad staden — — — nedan sägs.

Den egendom — — — gällande äro.

Till bestridande av utgifter, som utöver de i första stycket av denna paragraf omförmälda tillgångar kunna till stadens gemensamma gagn eller för särskilda dess behov erfordras, äro, efter därom i laga ordning fattat beslut, kommunens medlemmar underkastade beskattning i enlighet med de grunder, som bestämmas i denna förordning och i kommunalskattelagen.

§ 18.

Mom. 1. — — — — —

Mom. 2. Till beslut erfordras två tredjedelar av de i omröstningen deltagandes röster, då beslutet avser:

- a) — — — — —
 b) — — — — —
 c) beviljande av anslag för ändamål eller behov, som icke är nytt men för vilket under det löpande året anslag ej utgår, i stad, där högsta uttaxeringen av fastighetsskatt, näringsskatt och kommunal inkomstskatt överstiger tio kronor per skattekrona;

d) höjande av visst under det löpande året utgående anslag, då höjningen skulle utgöra:

1:o) mer än tjugufem procent i stad, där högsta uttaxeringen av fastighetsskatt, näringsskatt och kommunal inkomstskatt överstiger tio kronor men icke tretton kronor per skattekrona;

2:o) mer än femton procent i stad, där högsta uttaxeringen av omförmälda skatter överstiger tretton kronor men icke sexton kronor per skattekrona,

3:o) mer än tio procent i stad, där högsta uttaxeringen av samma skatter överstiger sexton kronor per skattekrona;

- e) — — — — —
 f) — — — — —
 g) — — — — —

Mom. 3. Med fastighetsskatt, näringsskatt och kommunal inkomstskatt avses i mom. 2 c) och d) sådana skatter till staden, vare sig de beslutats å allmän rådstuga, av stadsfullmäktige eller å kyrkostämma.

Mom. 4. — — — — —

Mom. 5. — — — — —

§ 57.

Allmän bidragsskyldighet till täckande av kommunens skattebehov fullgöres genom fastighetsskatt, näringsskatt, kommunal inkomstskatt och kommunal progressivskatt på sätt i kommunalskattelagen samt i § 58 mom. 1 och 2 av denna förordning närmare bestämmes.

Skyldig att till kommunen erlægga fastighetsskatt, näringsskatt, kommunal inkomstskatt eller kommunal progressivskatt är var och en, som under löpande år därstädes taxerats till dylik skatt.

§ 58.

Mom. 1. Av de i nästföregående paragraf omförmälda skatter skall i första hand uttaxeras kommunal progressivskatt av inländska aktiebolag, solidariska bankbolag och kommanditbolag med tio procent samt av andra

skattskyldiga med sjuttiofem procent av skattens i kommunalskattelagen angivna grundbelopp.

Erfordras för kommunens behov mindre uttaxering, än nu nämnts, skall av samtliga till kommunal progressivskatt skattskyldiga uttagas lika procenttal av skattens grundbelopp intill tio procent av detsamma samt därefter, i mån av behov, av andra skattskyldiga än inländska aktiebolag, solidariska bankbolag och kommanditbolag verkställas ytterligare uttaxering av progressivskatt.

I den mån kommunen enligt första stycket av detta mom. tillkommande progressivskatt ej förslår till täckande av kommunens skattebehov, må återstoden fyllas medelst uttaxering av fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt.

Mom. 2. Fastighetsskatt, näringskatt och kommunal inkomstskatt utgöras i förhållande till det antal skattekröner eller skatteören, som belöper å varje skattskyldig efter följande grunder:

sex skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendoms jordbruksvärde,

tre skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendoms skogsvärde,

fyra och ett halvt skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendom åsatt annat värde,

tre skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av uppskattat näringskattkapital,

ett skatteören beräknas å varje krona av till kommunal inkomstskatt beskattningsbart belopp.

Etthundra skatteören bilda en skattekröna.

Mom. 3. Personliga tjänstbarheter, vilka inom en stad utgjorts efter förut antagna grunder, må fortfarande, till dess annorlunda varder förordnat, efter samma grunder utgöras.

Mom. 4. Där i lag eller allmän författning är stadgat, att viss utskyld skall utgå efter annan än den i mom. 1 och 2 i denna paragraf bestämda allmänna grund, eller att vissa från skattskyldighet till staden eljest befriade invånare skola till fyllande av särskilda behov bidraga, skall till efterrättelse gälla vad i ty fall är förordnat. I övrigt må avvikelse från sagda grund icke i annan mån ske, än § 59 medgiver.

§ 64.

Debiterings- och uppbördslängden skall upptaga: varje skattskyldig till namn och bostad; taxeringsvärdet å fast egendom med angivande

vart för sig av jordbruksvärde, skogsvärde och annat värde; för en var skattskyldig uppskattat näringskattekapital ävensom uppskattad inkomst av fast egendom, av näring och av annan inkomstkälla samt till kommunal inkomstskatt beskattningsbart belopp; den skattskyldige påfört antal skattekrönor och skatteören med angivande av huru mycket, som belöper å varje särskild skatteform; till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbart belopp; i fråga om inländska aktiebolag, solidariska bankbolag och kommanditbolag det beskattningsbara beloppets förhållande till bolagets kapital; den kommunala progressivskattens grundbelopp; samt beloppet av den skattskyldige påförda stadsutskylder med särskilt angivande av de olika skatter och övriga avgifter, som däri ingå; och bör längden i övrigt vara inrättad i enlighet med de föreskrifter, som magistraten meddelar.

Till bestyrkande — — — och avkortningar.

§ 74.

För att vinna bindande kraft skola stadsfullmäktiges ävensom allmänna rådstugans beslut underställas Kungl. Maj:ts nådiga prövning och fastställelse, då de angå:

a) — — — — —

b) upptagande av lån; dock att underställning icke erfordras i fråga om beslut att upptaga lån, där genom sådant beslut sammanlagda beloppet av kommunens utan underställning skedda upplåning icke överstiger skillnaden mellan, å ena sidan, ett belopp motsvarande tiodubbla antalet av de skattekrönor, varefter stadsutskylder skolat för sistförflutna året utgöras, och, å andra sidan, den summa, som för nämnda år beslutits skola i stadskommunen anskaffas genom uttaxering; skolande i sistnämnda summa icke inräknas de belopp, som avse folkskoleväsendet och uppfostran åt vanartade och i sedligt avseende försummade barn.

Kungl. Maj:ts — — — med mera.

Beslut eller — — — Kungl. Maj:t överlämna.

Denna lag träder i kraft, i vad densamma angår §§ 18 och 74 den 1 januari 1922, samt i övrigt den 1 januari 1921; dock att icke någon därigenom skall gå förlustig det medlemskap inom viss kommun, vilket enligt hittills gällande bestämmelser eljest skulle tillkomma honom på den grund, att han därstädes är för inkomst av kapital eller arbete till allmän bevillning uppförd.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862 (nr 33).

Häri genom förordnas, att §§ 2, 3, 30, 40, 41 och 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862 skola, §§ 2, 3, 30 och 45 i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

§ 2.

Mom. 1. Medlem av kommunen är en var, som där är mantalskriven, ävensom var och en, vilken, utan att vara i kommunen mantalskriven, därstädes äger eller brukar fast egendom eller är taxerad till näringskatt, kommunal inkomstkatt eller kommunal progressivkatt.

Mom. 2. — — — — —

§ 3.

Vad staden — — — nedan sägs.

Den egendom — — — gällande äro.

Till bestridande av utgifter, som utöver de i första stycket av denna paragraf omförmälda tillgångar kunna till stadens allmänna gagn eller särskilda dess behov erfordras, äro, efter därom i laga ordning fattat beslut, kommunens medlemmar underkastade beskattning i enlighet med de grunder, som bestämmas i denna förordning och i kommunalskattelagen.

§ 30.

För att vinna gällande kraft skola stadsfullmäktiges beslut underställas Kungl. Maj:ts nädiga prövning och fastställelse, då de angå:

a) — — — — —

b) upptagande av lån; dock att underställning icke erfordras i fråga om beslut att upptaga lån, där genom sådant beslut sammanlagda beloppet av stadens utan underställning skedda upplåning icke överstiger skillnaden mellan, å ena sidan, ett belopp motsvarande tiodubbla antalet av de skattekrönor, varefter stadsutskylder skolat för sistförflutna året utgöras, och, å andra sidan, den summa, som för nämnda år beslutits skola i stadskommunen anskaffas genom uttaxering; skolande i sistnämnda summa icke inräknas de belopp, som avse folkskoleväsendet och uppföstran åt vanartade och i sedligt avseende försummade barn;

c) — — — — —

d) — — — — —

e) förändring i gällande bestämmelser eller åtaganden, enligt vilka kommunalutskylder skola utgå efter andra än de i § 41 mom. 1 och 2 bestämda allmänna grunder, ävensom påläggande av ny kommunalskatt efter annan än sist omnämnda grund.

§ 40.

Allmän bidragsskyldighet till täckande av kommunens skattebehov fullgöres genom fastighetsskatt, näringskatt, kommunal inkomstskatt och kommunal progressivskatt på sätt i kommunalskattelagen samt i § 41 mom. 1 och 2 av denna förordning närmare bestämmes.

Skyldig att till kommunen erlägga fastighetsskatt, näringskatt, kommunal inkomstskatt eller kommunal progressivskatt är var och en, som under löpande år därstädes taxerats till dylik skatt; dock att ämbets- eller tjänsteman, som vid svensk beskickning hos utländsk makt är tjänstgörande, ävensom svensk konsul eller annan å utländsk ort anställd tjänsteman skall, fastän mantalsskriven i Stockholm, vara fri från skyldighet att utgöra den del av den kommunala progressivskatten, som skulle tillkomma kommunen.

§ 41.

Mom. 1. Av de i nästföregående paragraf omnämnda skatter skall i första hand uttaxeras kommunal progressivskatt av inländska aktiebolag, solidariska bankbolag och kommanditbolag med tio procent samt av andra skattskyldiga med sjuttiofem procent av skattens i kommunalskattelagen angivna grundbelopp.

Erfordras för kommunens behov mindre uttaxering, än nu nämnts, skall av samtliga till kommunal progressivskatt till kommunen skattskyld-

diga uttagas lika procenttal av skattens grundbelopp intill tio procent av detsamma samt därefter, i mån av behov, av andra skattskyldiga än inländska aktiebolag, solidariska bankbolag och kommanditbolag verkställas ytterligare uttaxering av progressivskatt.

I den mån staden sålunda tillkommande progressivskatt ej förslår till täckande av stadens skattebehov, må återstoden fyllas medelst uttaxering av fastighetsskatt, näringsskatt och kommunal inkomstskatt.

Mom. 2. Fastighetsskatt, näringsskatt och kommunal inkomstskatt utgöras i förhållande till det antal skattekröner eller skatteören, som belöper å varje skattskyldig efter följande grunder:

sex skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendoms jordbruksvärde,

tre skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendoms skogsvärde,

fyra och ett halvt skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendom åsatt annat värde,

tre skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av uppskattat näringsskattekapital,

ett skatteöre beräknas å varje krona av till kommunal inkomstskatt beskattningsbart belopp.

Ett hundra skatteören bilda en skattekröna.

Mom. 3. Skall enligt lag eller författning eller enligt i laga ordning fattat beslut, som dock icke i annan eller vidsträcktare mån, än särskild författning sådant medgiver, må innebära påläggande av personlig eller efter matlag utgående avgift, viss utskyld till staden utgöras efter annan än den i mom. 1 och 2 i denna paragraf bestämda allmänna grund, skall till efterrättelse gälla vad i ty fall förordnat eller beslutat är.

§ 45.

Sedan i nu stadgad ordning utgifts- och inkomststat blivit av stadsfullmäktige fastställd samt uttaxering av vissa belopp för särskilda behov beslutats, give stadsfullmäktige överståthållarämbetet del därav, varefter bemälda ämbete låter genom sin avdelning för uppbördsärenden debiteringen enligt senaste taxeringslängd förrätta ävensom, där ej stadsfullmäktige genom beslut, som av överståthållarämbetet godkännes, annorlunda förordnat, uppbörden i sammanhang med den av utskylderna till Kungl. Maj:t och kronan verkställa.

De utskylder — — — verkställer indrivningen.

Denna lag träder i kraft, i vad densamma angår § 30 den 1 januari 1922, samt i övrigt den 1 januari 1921; dock att icke någon därigenom skall gå förlustig det medlemskap inom kommunen, vilket enligt hittills gällande bestämmelser eljest skulle tillkomma honom på den grund, att han därstädes är för inkomst av kapital eller arbete till allmän bevilning uppförd.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om landsting
den 21 mars 1862 (nr 16).

Häri genom förordnas, att §§ 47, 48 och 52 i förordningen om landsting den 21 mars 1862 skola, § 47 i nedan angiven del, erhålla följande ändrade lydelse:

§ 47.

1. — — — — —

2. I de fall, då icke några sådana bestämmelser finnas meddelade, som i föregående moment omtalas, böra de avgifter, som av landstinget blivit till uttaxering beslutade, av en var skattskyldig utgöras i förhållande till hans inkomst, beräknad för fastighet med åsatt jordbruksvärde till sex kronor samt för annan fastighet och frälseränta till fem kronor för varje fulla etthundra kronor av taxeringsvärdet jämlikt senast fastställda taxeringslängd, samt i fråga om annan inkomst än inkomst av fast egendom till det belopp, varmed den skattskyldiges till kommunal inkomstskatt beskattningsbara belopp må överstiga hans till kommunal inkomstskatt uppskattade inkomst av fast egendom med tillägg, i förekommande fall, av hyresvärdet motsvarande fem procent av taxeringsvärdet å fastighet, därför fastighetsskatt utgår och som av ägaren begagnats i skattepliktig näring eller eljest i rörelse eller yrke. Landstingsskatt påföres icke för beräknad inkomst av sådan fast egendom, för vilken enligt bestämmelserna i II kap. kommunalskattelagen icke skall utgöras fastighetsskatt.

3. — — — — —

§ 48.

Till ledning för landstingsskattens bestämmande böra härads skrivena varje år, efter slutade taxeringsförrättningar, till landstingets ord-

förande genom Konungens befallningshavande insända förteckningar, som för varje socken summariskt upptaga såväl taxeringsvärdet å fast egendom, särskilt för fastighet med åsatt jordbruksvärde och särskilt för annan fastighet och frälseränta, som ock beloppet av den inkomst, varefter avgifter, som av landstinget beslutas till uttaxering, skola enligt § 47 mom. 2 utgå. Genom Konungens befallningshavande insända magistraternas dylika uppgifter för städerna; varefter landstingets ordförande låter genom kamreraren därav upprätta sammandrag, upptagande summan för hela länet, samt huru mycket sig belöper å varje stad eller socken.

§ 52.

Konungens befallningshavande beslutar om avkortning och avskrivning av landstingsmedel under de förutsättningar och i den ordning, som stadgas om avkortning och avskrivning av kronoutskylder.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1921.

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 7 § 2 mom. i lagen om fattigvården den 14 juni 1918
(nr 422).

Härigenom förordnas, att 7 § 2 mom. i lagen om fattigvården den 14 juni 1918 skall erhålla följande ändrade lydelse:

7 §.

2 mom. Fattigvårdssamhälle, som i 6 § omförmäles, anses såsom en kommun i fråga om vad till fattigvården hör; och skall till följd härav vad i fråga om fattigvårdssamhälle, bestående av en kommun, är stadgat i tillämpliga delar lända till efterrättelse vid behandlingen av samhällets gemensamma angelägenheter, dock med iakttagande därav,

att, i stället för kommunalstämma och kommunalfullmäktige, motsvarande myndigheter inom samhället skola benämnas fattigvårdsstämma och fattigvårdsfullmäktige;

att fattigvårdsstämma utlyses första gången av kommunalstämmans ordförande i den till folkmängden största av de sammanslutna kommunerna;

att såsom röstlängd vid fattigvårdsstämma skola användas kommunernas röstlängder;

att fattigvårdsstämma ej äger uttaxera kommunal progressivskatt; samt

att uttaxering, som fattigvårdsstämman beslutat, skall anmälas hos de särskilda kommunernas kommunalnämnder, vilka det åligger att verkställa debitering och uppbörd av dessa avgifter i samband med övriga kommunalutskylder samt redovisa inflytande medel till fattigvårdsstyrelsen.

Konungen äger, där så finnes lämpligt, meddela från vad nu är stadgat avvikande bestämmelser i fråga om sättet för ärendenas handläggning inom samhället.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1921.

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 mars 1920.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BRANTING,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena frih. PALMSTIERNA,
Statsråden UNDÉN,
THORSSON,
OLSSON,
SANDLER,
NOTHIN,
NILSSON,
ERIKSSON,
SVENSSON,
HANSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anförde chefen för civildepartementet, statsrådet Svensson:

Den omläggning av det kommunala skatteväsendet, som innefattas i det förslag till kommunalskattelag, om vars framläggande för riksdagen Kungl. Maj:t på föredragning av chefen för finansdepartementet denna dag fattat beslut, påkallar åtskilliga ändringar i kommunallagarna m. fl. närstående författningar. Av de sålunda erforderliga författningsändringarna anhåller jag nu att få underställa Kungl. Maj:ts prövning dem, som angå förordningarna om kommunalstyrelse på landet och i stad samt om landsting den 21 mars 1862 (nr 13, 14 och 16), förordningen

om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862 (nr 33) samt lagen om fattigvården den 14 juni 1918 (nr 422).

Vid utarbete av förslag till ifrågavarande författningsändringar har det, vad beträffar kommunallagarna, närmast gällt att träffa ett lämpligt avgörande av frågan om vissa bestämmelsers plats i sagda lagar eller i kommunalskattelagen. Det har i sådant avseende syntts riktigast att, med hänsyn till kommunallagarnas nuvarande avfattning och innehåll, så till vida giva de grundläggande stadgandena plats i nämnda lagar, att man däri låtit inflyta bestämmelser om *dels* de olika slag av skatter, förmedelst vilka den allmänna bidragsskyldigheten till täckande av kommuns skattebehov skall fullgöras, samt den ordning, vari dessa skatter må av kommunen tagas i anspråk, *dels ock* grunderna för repartitionen mellan de olika kommunala skatteformerna.

De ändringar i kommunallagarna, varom nu är fråga, hava strängt begränsats till sådana delar, där ändring omedelbart och med nödvändighet påkallas av den föreslagna omläggningen av den kommunala beskattningen, utan att ens närstående partier, för vilkas vidkommande ändringar kunnat ifrågakomma, ansetts nu böra bliva föremål för omarbetning. Härigenom har man velat undvika ett föregripande av det resultat, som kan väntas framgå ur det uppdrag, vilket å hithörande område lämnats de för utredning av vissa spörsmål å kommunalförvaltningens område under föregående år inom civildepartementet tillkallade sakkunniga, samt de åtgärder, vartill dessas arbete kan giva anledning. De nu ifrågasatta ändringarna äro dessutom, vad landstingsförordningen beträffar, att anse såsom provisoriska. Enär, på sätt chefen för finansdepartementet framhållit vid anmälandet av förslaget till kommunalskattelag, repartitionstal och skatteskalor icke kunna anses slutgiltiga utan måste bliva underkastade ytterligare korrigeringar med ledning av de erfarenheter, som med tiden kunna hämtas från den nya kommunala beskattningens tillämpning, äro även övriga författningsändringar att anse såsom i viss mån provisoriska.

Av de nya kommunala skatteformerna intager progressivskatten en annan ställning än de övriga, i det densamma icke tager del i repartitionen utan i stort sett utgår efter samma skattefot i samtliga kommuner, oavsett det större eller mindre behovet av allmän uttaxering. Ifrågavarande skatt är avsedd att endast med viss del tillkomma respektive kommuner och att med återstoden användas i skattentjämnande syfte. Den kommunen tillkommande andelen torde i regel behöva helt och hållet tagas i anspråk för den borgerliga kommunens räkning. Rent principiellt sett torde det

väl vara riktigast att i de fall, där så icke sker, den kyrkliga kommunen eller skoldistriktet finge taga i anspråk den icke disponerade delen av progressivskatten. Som frågan dock torde vara utan större betydelse, men en lösning av densamma i nu antydd riktning skulle med det nuvarande budgetförfarandet medföra vissa praktiska svårigheter, synes det mig lämpligast att åtminstone för det närvarande begränsa rätten att uttaga progressivskatten till den *borgerliga* primärkommunen.

De övriga kommunala skatterna — fastighetsskatt, näringsskatt och kommunal inkomstskatt — äro repartitionsskatter och komma att utgöra den centrala delen i det nya skattesystemet. I fråga om de grunder, efter vilka dessa ansetts böra gå i repartition med varandra, hänvisar jag allenast till vad chefen för finansdepartementet denna dag därom anfört. Såsom repartitionsenhet har uppställts skattekronan, uppdelad i etthundra skatteören. Repartitionstalet för varje skattskyldig beräknas efter följande grunder:

- sex skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendoms jordbruksvärde,
- tre skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendoms skogsvärde,
- fyra och ett halvt skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av fast egendom åsatt annat värde,
- tre skatteören beräknas å varje ett hundra kronor av uppskattat näringsskattekapital,
- ett skatteöre beräknas å varje krona av till kommunal inkomstskatt beskattningsbart belopp.

Någon rubbning i kommunernas rätt att upptaga särskilda kommunala skatter, avgifter och bidrag är icke avsedd att i detta sammanhang ske. Bestämmelserna i kommunallagarna om denna rätt kvarstå därför oförändrade.

Skattetrycket, sådant det hittills mätts, d. v. s. i uttaxerad skatt per etthundra kronors inkomst, är enligt nu gällande ordning avgörande för frågan, huruvida kvalificerad majoritet i vissa fall erfordras för giltighet av den kommunala representationens beslut. Detta mått för skattetrycket har nu ersatts med uttaxerad skatt per skattekrona, därvid man tills vidare bibehållit samma siffror för skattetrycket per skattekrona som nu för skattetrycket per ett hundra kronors inkomst. Likaså har den nuvarande normen för bestämmande av gränsen för kommuns rätt att utan underställning upptaga lån omräknats i förhållande till den nya repartitionsenheten. Under år 1921 måste emellertid de nu gällande bestäm-

melserna i omförmälda avseenden tillämpas, enär man då ännu saknar underlag för de nya.

Vad beträffar den nuvarande skattskyldigheten till kommunen, så överensstämmer denna i fråga om skatt för fastighet icke alltid med skattskyldigheten till fastighetsbevillning. Såväl på landet som i stad hänför sig nämligen den kommunala skattskyldigheten för fastighet till tiden för debiteringslängdens fastställande. När en särskild taxering till kommunal fastighetsskatt äger rum, synes det emellertid mest konsekvent, att den som taxerats till dylik skatt också debiteras för densamma. En sådan anordning är tydligen ägnad att medföra ordning och reda utan att föranleda några egentliga olägenheter. Ändringar i berörda syfte hava därför införts i såväl förordningarna om kommunalstyrelse på landet och i stad som förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm.

Den nuvarande ordningen för debitering och uppbörd av kommunalutskylder har icke ansetts böra undergå någon ändring. Debiterings- och uppbördslängden har emellertid självfallet måst undergå omarbeting.

Vad beträffar beskattningen till landstinget, har man ansett riktigt att i så ringa grad som möjligt avvika från den nuvarande normen för skattskyldighet i avbidan på ett slutligt fastställande av landstingets uppgifter, i vilket avseende, bland annat, frågan om väghållningsskyldigheten är av vikt. Man har därför tänkt sig skattskyldigheten bestämd i förhållande till dels inkomst av fast egendom, beräknad för fastighet med åsatt jordbruksvärde till sex kronor och för annan fastighet samt frälseränta till fem kronor för varje fulla etthundra kronor av taxeringsvärdet jämlikt senast fastställda taxeringslängd, dels ock annan inkomst, beräknad till det belopp, varmed den skattskyldiges till kommunal inkomstskatt beskattningsbara belopp må överstiga hans vid taxering till kommunal inkomstskatt uppskattade inkomst av fast egendom med tillägg, i förekommande fall, av hyresvärdet motsvarande fem procent av taxeringsvärdet å fastighet, varför fastighetsskatt utgår och som av ägaren begagnats i skattepliktig näring eller eljest i rörelse eller yrke.

Övriga här ifrågakomna ändringar av kommunalförordningarna och landstingsförordningen torde icke erfordra någon närmare förklaring.

I 7 § av lagen om fattigvården har, i enlighet med vad jag förut anfört, intagits en bestämmelse, att fattigvårdsstämman icke äger uttaxera kommunal progressivskatt.

Departementschefen uppläste härefter inom departementet uppgjorda förslag till

1:o) lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862,

2:o) lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse i stad den 21 mars 1862,

3:o) lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862,

4:o) lag om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen om lands-ting den 21 mars 1862, och

5:o) lag om ändrad lydelse av 7 § i lagen om fattigvården den 14 juni 1918,

samt hemställde, att nämnda förslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlåtas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Conr. Falkenberg.